Samotność - wiersz

Miła samotność jest duchowi memu
Gdy może z Bogiem sam na sam przebywać
Zbliżać się myślą ku Panu swojemu
Wielbić Go, chwalić, dziękować i wzywać.

W tej samotności pokoju i ciszy
Pragnę oglądać twarz mojego Pana
Bo wiem, że On mnie widzi i słyszy
Jestem na Jego wolę całkiem zdana.

Słodka to pewność dla serca mojego
Że mnie tak Pan mój strzeże i miłuje
Że On nie opuści dziecięcia swojego
Lecz zawsze wszędzie mną się opiekuje.

Więc choć samotna, nie jestem już samą
Bo Pan mój ze mną, co za radość wielka
Która z mej piersi rwie się pieśni gamą
Zniknie przez nią lęk i trwoga wszelka.

Zych Józefa
R-
„Straż”